

lesmødet og det fingerede Valg blev holdt i Købestævnets smukke Bygning, Vejret var straalende og der var Fest og Forhaabning over det. Her fik Frederik Bajers og Hustrus 500 Kr. en udmærket Anvendelse, og baade Fællesstyrelsens Medlemmer og menige Medlemmer hjalp ved sine Pengebidrag til, at dette vigtige Møde kunde afholdes.

Samtidig med at Udvalgene i Landstingskredsene arbejdede paa at faa Kvinder valgt til Valgmænd, lod Fællesstyrelsen en Skrivelse udgaa til dem af sine Medlemmer, som de vidste tilhørte bestemte Partier, med Forespørgsel, om de vilde være villige til at lade sig opstille som sit Partis Tingmandsemne til Landstingsvalg, og Navnene paa de af disse Kvinder, som havde svaret ja, blev saa indsendte til Partiernes Hovedstyrelser. D. K. mente dels, at naar man blot i al Almindelighed bad Partierne om at sætte Kvinder ind i Landstinget og ikke anbefalede nogle Kvinder, som villige til at gaa derind, saa kunde Partierne med Rette sige, at de kendte ingen Kvinder, der var villige; dels at det gjalt om at finde Kvinder, som foruden at være sikre Partigængere, tillige havde Evne og Vilje til at varetage Kvindernes Interesser. — Det var et overordentlig stort Arbejde, D. K. ved denne Lejlighed udførte, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke har været helt uden Indflydelse paa Sagens Udfald, men en Indflydelse, der stod i Forhold til de bragte Ofre, har det dog ikke haft. Landstingsvalget den 11. Maj gav af 72 Pladser de 5 til Kvinder. Havde det været nogle af de Kvinder, som vi selv havde anbefalet, og om hvem vi vidste, at de foruden at være interesserede i sit Partis Standpunkter, tillige var interesserede i Løsningen af Kvindespørgsmaalet, vilde vi have været glader. Dog de tre har paa forskellig Vis været knyttede til D. K., og vi er visse paa, at de ikke vil svigte Kvindernes Interesser nu, de er komne ind i Rigsdagen, de to kender vi ikke kvindesaglig set.

Hvem bærer nu Skylden for dette Udfald, Partiledelserne eller Kvinderne selv? De maa vel dele Skylden, men det er Kvinderne, vi maa henvende os til. De maa altfor meget have ladet sig bruge til at stemme for Partierne uden at sørge for, at deres egne Interesser blev repræsenterede igennem dem, Partierne opstillede.

Naar jeg saa, hvor mange Repræsentanter *Afholdsfolket* der jo ligesom D. K. ikke er et *partipolitisk* Samfund, havde sat ind i Rigsdagen, medens *Kvindesagen* ikke fik en eneste erklæret Repræsentant, saa voldte det mig baade Sorg og Skam. Har Kvinderne da ikke den samme glødende Tro paa sin Sags Storhed og Sandhed som *Afholdsfolkene*? Mange Kvinder har sagt: „Nu har vi naaet Maalet — Kvindernes Valgret — saa er D. K.s Saga ude“, og jeg véd dem, der har meldt sig ud af D. K., fordi de mente, at Maalet var naaet. Har de da slet ikke forstaaet at Valgretten er kun Midlet, ikke Maalet? Kvindens fuldkomne retslige Ligestilling — ikke Lighed — med Manden i hele Samfundslivet er Maalet, intet ringere! For det maa der kæmpes, netop nu begynder D. K.s største Arbejde, nu, da vi har faaet det virksomste Middel i Hænde. Men vi maa have en Hær af *maalbevidste* Kvinder bag os. Det uhyre store Arbejde ligger for D. K. i de 4 Aar, der vil gaa inden næste Tingvalg: at vække stadig flere og flere Kvinder, aabne deres Jæne for vor Sags Storhed og organisere dem, saa at de kræver af de politiske Partier at blive respekterede og faa sine Kvindeinteresser repræsenterede i den næste Rigsdag, der skal vælges. Til dette store Arbejde haaber jeg, at alle vi Kvinder her i Aalborg vil gaa frem i sluttet Trop!

Jeg har nu dvælet ved, hvorledes det første Valg efter den nye Grundlov ser ud fra et *dansk Kvindesynspunkt*. Men ser vi videre ud over Verden, saa maa vi alligevel være glade over at have faaet 9 Kvinder ind i den nye Rigsdag! Hvad fik Norge — en Kvinde, som rykkede ind fra en Suppleantplads! Og de svenske ypperlige Kvinder, hvilken Tort har de ikke maattet lide ved at se første Kammer forkaste Kongens (Regeringens) Forslag om Valgret for Kvinder! Hollands Kvinder blev kun valgbare, fik ingen Valgret; i England fik kun de 30-aarige Kvinder Valgret, saa karrige var Mændene dér. Nej, ser vi ud over hele Europa, maa vi indrømme, at de danske Lovgivere har givet os et godt Vaaben i Hænde. Nu gælder det kun om at slibe og skærpe vore Vaaben og „lære at bruge dem godt“.

Og vi maa huske paa, at set i Belysning af, hvad der sker ude i den store Verden, er 9 Kvinder i den før-

ste Rigsdag, hvor Kvinderne havde Valgret, dog ikke saa lidt. Og véd vi end endnu saare lidt om de fleste af de 9 kvindelige Tingmænds Forstaaelse for Kvindernes Sag, de er dog Kvinder, føler og tænker som Kvinder, og naar de kommer rigtig ind i Arbejdet er der ingen, der véd, hvad de kan udvikle sig til. Derfor byder D. K. dem alle hjertelig Velkommen i Tingene!

D. K. har i de sidste Aar arbejdet under Distriktsordningen, og hvor der har været en Kvinde, der har haft Tid og Kræfter til at ofre Kvindesagen det Arbejde, som kræves, har denne Ordning virket godt.

Der er i de sidste 2 Aar udgaaet 10 Kredse og stiftet 9, nemlig: Grindsted, V. Nebel, Hellerup, Give, Jetsmark, Randbøl, Saltum, Stubbekøbing (genopstaaet) og Holte, medens 5—6 til er under Dannelse. D. K. tæller 132 Kredse med ca. 10,000 Medlemmer.

Lad os haabe, at Kvindesagens store Betydning mere og mere maa gaa op for Kvinderne, saa flere og flere maa slutte sig sammen i Kredse, og at vi maa føle, at „vi gaar frem, naar vi kønt holder Trit“.

Birgitte Berg Nielsen minder om, at D. K. holder et Slags 25 Aars Jubilæum, idet det er 25 Aar siden vi holdt vort første Fællesmøde i Aarhus. De fleste af dem, der var tilstedede den Gang, er gaaet ud af Arbejdet, man bliver hurtig opslidt i D. K.s Tjeneste. Den første Formand for Fællesstyrelsen var Taleren og blandt de første Fællesstyrelsesmedlemmer var Marie Hasselbach, Nr. Sundby, Frida Schmidt, Odense, Anna Laurzen, Aarhus, og Svend Høgsbro. Taleren bringer paa de gamles Vegne en Hilsen til Fællesstyrelsen. Det er nu saaledes, at kun 1 pCt. kvindelige Vælgere staar indenfor D. K.s Rammer og de 99 udenfor. Vil haabe, at dette Forhold snart vil blive det modsatte.

A. Stampe-Feddersen bringer fra hele D. K. en varm Tak til de 3 tilstedeværende trofaste Medlemmer (Marie Hasselbach, Frida Schmidt og Birgitte Berg-Nielsen).

Punkt 4: Billede af Valgretsforkæmperen til Ophængning i Rigsdagsbygningen. Dette Spørgsmaal fremlagdes af Formanden, Astrid Stampe-Feddersen med følgende Ord:

Det er vist gaaet mange af Fortidens Kvinder, som det har gaaet mig: